Diumenge 2 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 20,19-31): En arribar el capvespre d'aquell primer dia de la setmana, i estant tancades les portes d'on eren els deixebles per por dels jueus, es presenta Jesús i es posa enmig d'ells, i els diu: «La pau sigui amb vosaltres!». I dient això, els mostra les mans i el costat. Els deixebles es van alegrar, doncs, veient el Senyor. I els digué altra vegada: «La pau sigui amb vosaltres! Com el Pare m'envià, així us envio jo». I dit això, bufà i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant: aquells de qui perdoneu els pecats els seran perdonats, i aquells de qui els retingueu, els seran retinguts».

Però Tomàs, un dels Dotze, el qui es diu Dídim, no era amb ells quan vingué Jesús. Els altres deixebles li deien: «Hem vist el Senyor!». Però ell els digué: «Si no veig en les seves mans la marca dels claus, i no fico el meu dit en la marca dels claus, i no fico la meva mà en el seu costat, no creuré».

I vuit dies després els seus deixebles eren novament a dintre, i Tomàs amb ells. Vingué Jesús, tancades les portes, i es presentà enmig d'ells, i digué: «La pau sigui amb vosaltres!». Després diu a Tomàs: «Porta el teu dit aquí i mira les meves mans, i porta la teva mà i fica-la en el meu costat, i no sigues incrèdul sinó fidel!». Respongué Tomàs, dient: «[Ets] el Senyor meu i el Déu meu!». Li digué Jesús: «Perquè m'has vist has cregut? Benaurats els qui sense haver vist han cregut!».

I molts altres signes feu Jesús en presència dels seus deixebles que no han estat escrits en aquest llibre. Però aquests s'han escrit perquè cregueu que Jesús és el Crist, el Fill de Déu, i perquè, creient, tingueu vida en el seu nom.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Aquells de qui perdoneu els pecats els seran perdonats»

Mn. Fernando VÁZQUEZ-DODERO Romero
(Terrassa, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Església ens convida a celebrar la misericòrdia del Senyor, aquest amor immens i delicat de Déu, el qual ens estima malgrat que nosaltres som tan poca cosa. Durant tota la Setmana Santa hem contemplat fins a quin punt pot arribar la nostra misèria i, sobretot, com és de gran i misericordiós l'amor de Déu.

A l'Evangeli d'avui hi trobem una nova mostra de què el seu amor vol assolir fins i tot els racons més obscurs del nostre cor. Contemplem com Jesucrist vol perdonar els pecats a través dels seus deixebles: «Rebeu l'Esperit Sant: aquells de qui perdoneu els pecats els seran perdonats» (Jn 20,23). Déu ens estima fins el punt que desitja perdonar-nos sempre. Vol fer-se present en tota la nostra vida i en la nostra història; vol davallar fins a la profunditat del nostre pecat per tal d'estimar-nos i transformar-nos completament, en tot allò que afecta a la nostra persona.

El papa Lleó XIV, tot contemplant el Dissabte Sant, deia: «És el dia en el que el cel visita la terra en allò més profund. És el temps en el que cada racó de la historia humana és tocat per la llum de la Pasqua. I si el Crist ha pogut davallar fins allí, res pot restar exclòs de la seva redempció. Ni tan sols les nostres nits, ni tan sols els nostres pecats més antics, ni tan sols els vincles trencats. No hi ha passat tan ruïnós, no hi ha història tan ferida que no pugui ser tocada per la seva misericòrdia».

Així és l'amor de Déu: un amor com no n'hi ha cap altre, que abraça la nostra misèria i vol perdonar-nos per tal de retornar-nos sempre a la llum. I vol fer-ho d'un mode encara més sorprenent: «Com el Pare m'envià, així us envio jo» (Jn 20,21). És a dir, vol fer-ho a través de l'Església, per mitjà d'altres homes —els preveres—, també pecadors, com qui es confessa, però cridats a ser testimonis i instruments de la seva misericòrdia.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «I a vós, oh Senyor, que veieu nítidament amb els vostres ulls els abismes de la consciència humana, ¿què podria de mi passar-vos desapercebut, tot i que jo em negués a confessar-vos-ho?» (Sant Agustí)

- «Moltes vegades pensem que anar a confessar-nos és com anar a la tintoreria. Jesús, però, en el confessionari no és una tintoreria. La confessió és un encontre amb Jesús que ens espera tal com som» (Francesc)

- «El Crist actua en cadascun dels sagraments. Ell s'adreça personalment a cadascun dels pecadors: 'Fill, et són perdonats els teus pecats' (Mc 2,5); Ell és el metge que s'acosta a cadascun dels malalts que el necessiten per guarir-los; Ell els restableix i els reintegra a la comunió fraternal. Per tant, la confessió personal és la forma més significativa de la reconciliació amb Déu i amb l'Església» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.484)

«Rebeu l'Esperit Sant: aquells de qui perdoneu els pecats els seran perdonats»

Mn. Joan Ant. MATEO i García
(Tremp, Lleida, Espanya)

Avui, Diumenge II de Pasqua, completem l'octava d'aquest temps litúrgic, una de les dues octaves —ensems amb la de Nadal— que en la litúrgia renovada pel Concili Vaticà II han quedat. Durant vuit dies contemplem el mateix misteri i mirem d'aprofundir-lo sota la llum de l'Esperit Sant.

Per designi del Papa Joan Pau II, aquest diumenge s'anomena Diumenge de la Divina Misericòrdia. Es tracta de quelcom que va molt més enllà que una devoció particular. Com ha explicat el Sant Pare en la seva encíclica Dives in misericòrdia, la Divina Misericòrdia és la manifestació amorosa de Déu en una història ferida pel pecat. "Misericòrdia" prové de dues paraules: "Misèria" i "cor". Déu posa la nostra situació mísera deguda al pecat en el seu cor de Pare, que és fidel als seus designis. Jesucrist, mort i ressuscitat, és la suprema manifestació i actuació de la Divina Misericòrdia. «Tant estimà Déu el món, que va donar el seu Fill unigènit» (Jn 3,16) i l'ha enviat a la mort perquè fóssim salvats. «Per a redimir l'esclau ha sacrificat el Fill», hem proclamat en el Pregó pasqual de la Vigília. I, un cop ressuscitat, l'ha constituït en font de salvació per a tots els qui creuen en Ell. Per la fe i la conversió acollim el tresor de la Divina Misericòrdia.

La Santa Mare Església, que vol que els seus fills visquin de la vida del ressuscitat, mana que —almenys per Pasqua— es combregui i que es faci en gràcia de Déu. La cinquantena pasqual és el temps oportú per l'acompliment pasqual. És un bon moment per a confessar-se i acollir el poder de perdonar els pecats que el Senyor ressuscitat ha conferit a la seva Església, ja que Ell digué només als Apòstols: «Rebeu l'Esperit Sant: aquells de qui perdoneu els pecats els seran perdonats» (Jn 20,22-23). Així acudirem a les fonts de la Divina Misericòrdia. I no dubtem en portar els nostres amics a aquestes fonts de vida: a l'Eucaristia i a la Penitència. Jesús ressuscitat compta amb nosaltres.